

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cezla, koroske ulice hšt. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če so natise enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slatina ostane naša.

Slatinske občinske volitve so končane. Zmaga je bila sijajnejša, kakor se je pričakovalo. Nasprotniki so napejali skrajne sile, da bi zmagali. Delali so volilcem zlate obljube, ali jim grozili, da bi jih zbegali in spravili na svojo stran. Gospodje, ki so bolj navajeni na slatinske salone, kakor težavne pote, so se trudili v najskrajnejše hiše naše občine. Volilci so se jim pa rogali, češ, glejte volkove v ovčjih oblačilih. Drugi so rekali: »Bili bi pač tatje lastnega žepa, ako bi volili z vami.« Nekateri slatinski delavci so dobili strog ukaz voliti liberalce. Celo rogaški župan je z liberalci za našimi volilci trgjal podplate, a zdaj ž njimi deli blamažo. Posebno živahno je bilo njih agitovanje v noči od dne 8. do 9. jul., da si rešijo drugi razred, ki je merodajen za zmago. Kar po noči so se plazili okrog volilcev, a zjutraj pa, dne 9. jul., spehani zdihovali s sv. Petrom: »Celo noč smo lovili, pa nič ujeli.« Pa namignili smo mi — v imenu Gospodovem, pa smo ujeli toliko volilcev, da so se raztrgale liberalne mreže. Da bi le za vsikdar!

Dne 8. jul. je bila volitev tretjega razreda. Nič manje, kakor 160 volilcev je oddalo svoje glase slovenskim odbornikom. Pa še več bi jih bilo, da niso imeli volilci zavoljo prejšnjega slabega vremena sile z delom in zmage si svesti ostali doma. Slatinčani so dobili samo en glas. Kakih osem možiceljnov se je zbralo na Takalcah pod komando majorja g. Schuberth-a, ravnatelja slatinskega, g. Migliča in Ledinskega Jakata. Ko so pa zagledali mnogobrojne čete narodnih volilcev, upadla jim je korajža in na mesto na volišče, popihali so jo tiho na dom.

Drugi dan se je začela volitev ob treh popoldne. Že ob enih so bili naši volilci v polnem številu zbrani na volišču. V sosedni krčmi na Takalcah so se zbirali Slatinčani. Bilo jih je toliko, da če bi smel vsak po štirikrat voliti, bi bili vendar sijajno propadli. Hodijo gledat, štet, z glavami majat. In ko nas hoče le štirikrat več biti, kakor njih, storilo se jim je milo kakor otroku, ki sanja, da ima lepo rdeče jabelko, pa se zbudi in spozna, da ni nič. Bledih obrazov se vračajo na Takalce, kjer drug drugemu jecljajo: zgubljeni smo, zgubljeni, hajdi domu, morebiti bodemo čez tri leta srečnejši. Naši volilci so pa volili, kakor en mož, nobeden glas se ni razcepil in zgubil, po 41 glasov so dobili slovenski odborniki. Ob 6. zvečer se je vršila volitev za prvi razred. Slatinčani so zmagali — s pomočjo nekaterih slovenskih volilcev z 11 glasi proti petim.

Ko je g. Krt naznanil volilec končni izid cele volitve, pozdravili so volilci narodno zmago z gromovitim živio-klicem, pok možnarjev pa je raznesel njih veselje daleč tje po celi okolici. Že leta 1892. so zmagali na Slatini Slovenci. Toda sedanja zmaga je veliko

sijajnejša. L. 1892. so se še upali liberalci na volišče v vseh treh razredih. Propadli so sicer, a v drugem razredu so zaostali komaj za 12 glasov. Letos se pa v zadnjih dveh razredih niti upali niso na volišče. Število kmečkih volilcev, kateri so pred 4 leti liberalce vrlo podpirali, se jim je skrčilo tako, da jih lahko preštejejo na prste obeh rok. Slatinčani so dandanes popolnoma osameli, so kakor general brez vojakov. — Pred štirimi leti je bilo še treba našega kmeta vsodbujati, siliti na volišče, a letos so se kmetje že medsebojno vsodbujali in se z nepopisljivim veseljem in navdušenjem podali na volišče. Pred štirimi leti je bila narodna zmaga le mogoča s tem, da je slovenska stranka vzela nekatere omahljivce v svoj odbor, ki so nam pa vsa leta delali veliko preglavic in večkrat potegnili s Slatinčani. A letošnji odbor nima omahljivca: vseh 12 odbornikov bo stalo trdno, kakor skala zoper nakane in zahteve liberalnih mogotcev. Nekdanji omahljivci so zgubili med kmečkimi volilci vse zaupanje in nihče jim ni hotel dati več glasu. To so veseli pojavi letošnjih občinskih volitev, ki nam zagotavljajo zmago krepke katoliško-narodne stranke nad puhlo in zdelano liberalno stranko še v daljno prihodnost.

Samo ena žalostna prikazen je kalila ob dnevih volitve našo splošno radost. Zapazili smo namreč, da so nekateri možje s svojimi sivimi glavami pobrali kopita in pobegnili v liberalni tabor. Pa kaj neki čejo tam? Slatinska liberalna stranka je prišla na kant. Kak poštenjak se še bo dandanes bratil z liberalno stranko? Upamo, da spoznajo vendarle svojo zmoto in se vrnejo nazaj h katoliško-narodni stranki, ki edina uživa vse zaupanje in spoštovanje, postaja od dne do dne krepkejša in ima prihodnost.

Konečno pa izrekamo srčno zahvalo vsem narodnim volilec, ki niso poznali strahu pred Slatinčani, pa tudi ženskemu spolu, kateri je toliko navduševal volilee za našo stranko. Hvala tudi vrlému volilecu g. Simonu Prah, gostilničarju v Ratanski vasi. Posebna hvala in čast pa obema Ogrizkovima hišama pri Sv. Križu. S svojo odločno katoliško, narodno zavestjo in gostoljubno požrtovalnostjo sta omenjeni hiši mnogo pripomogli k tako sijajni zmagi. Volilci, ki imate svoje potrebe, podpirajte te narodni hiši, ki sta neomahljiv steber naše narodno-katoliške stranke in upanje njenega obstanka. Ne krepčajte s svojimi krajcarji svojih nasprotnikov, nobenemu liberalnemu nemskutarju krajcarja ne več! Živel narodni odbor!

Vse v božjo čast!

»Vse v večjo čast božjo!« Po tem reku so se ravnali svetniki in se še zdaj ravnajo mnogi pobožni ljudje